

Rozporządzenie Ministra Zdrowia w sprawie warunków wynagradzania za pracę pracowników niektórych podmiotów leczniczych

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ZDROWIA ¹⁾**

z dnia 29 lipca 2011 r.

w sprawie warunków wynagradzania za pracę pracowników niektórych podmiotów leczniczych

Na podstawie art. 88 ust. 9 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. Nr 112, poz. 654) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przepisy rozporządzenia stosuje się do pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych:

- 1) prowadzonych w formie jednostki budżetowej;
- 2) utworzonych przez ministra, centralny organ administracji rządowej, wojewodę albo jednostkę samorządu terytorialnego, jako pracodawcę w celu udzielania świadczeń zdrowotnych swoim pracownikom.

§ 2.

Ileokroć w rozporządzeniu jest mowa o pracowniku działalności podstawowej, rozumie się przez to:

- 1) osobę wykonującą zawód medyczny w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, będącą pracownikiem;
- 2) innego pracownika niż wymieniony w pkt 1, którego praca pozostaje w związku z udzielaniem świadczeń zdrowotnych.

§ 3.

Ustala się:

- 1) tabelę miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego, stanowiącą [załącznik nr 1](#) do rozporządzenia;
- 2) tabelę zaszeregowania pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych, o których mowa w § 1, z wyłączeniem pracowników stacji sanitarno-epidemiologicznych, stanowiącą [załącznik nr 2](#) do rozporządzenia;
- 3) tabelę zaszeregowania pracowników stacji sanitarno-epidemiologicznych, stanowiącą [załącznik nr 3](#) do rozporządzenia;
- 4) wykaz stanowisk, na których przysługuje dodatek funkcyjny, i stawek dodatku funkcyjnego, stanowiący [załącznik nr 4](#) do rozporządzenia.

§ 4.

1. W ramach środków na wynagrodzenia pracodawca może tworzyć fundusz premiiowy.
2. Wysokość funduszu premiiowego, zadania oraz zasady premiiowania określa pracodawca w zakładowym regulaminie premiiowania.

§ 5.

1. Do okresu pracy uprawniającego do dodatku za wieloletnią pracę wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia.
2. Do okresu pracy uprawniającego do dodatku za wieloletnią pracę wlicza się także inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.
3. W przypadku gdy praca w podmiocie leczniczym, o którym mowa w § 1, stanowi dodatkowe zatrudnienie, do okresu dodatkowego zatrudnienia nie podlegają zaliczeniu okresy zatrudnienia podstawowego.
4. Dodatek za wieloletnią pracę jest wypłacany w terminie wypłaty wynagrodzenia:
 - 1) począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pracownik nabył prawo do dodatku lub prawo do wyższej stawki dodatku, jeżeli nabycie prawa nastąpiło w ciągu miesiąca;
 - 2) za dany miesiąc, jeżeli nabycie prawa do dodatku lub prawa do wyższej stawki dodatku nastąpiło pierwszego dnia miesiąca.
5. Dodatek za wieloletnią pracę przysługuje pracownikowi za dni, za które otrzymuje wynagrodzenie, oraz za dni nieobecności w pracy z powodu niezdolności do pracy wskutek choroby bądź konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem lub chorym członkiem rodziny, za które pracownik otrzymuje zasiłek z ubezpieczenia społecznego.

§ 6.

1. Pracownikowi działalności podstawowej posiadającemu stopień naukowy doktora, doktora habilitowanego lub tytuł naukowy profesora pracodawca ustala i wypłaca miesięczny dodatek:

- 1) do 50% wynagrodzenia zasadniczego, jednak nie mniej niż 185 zł – za tytuł naukowy profesora;

- 2) do 30% wynagrodzenia zasadniczego, jednak nie mniej niż 125 zł – za stopień naukowy doktora habilitowanego;
 - 3) do 20% wynagrodzenia zasadniczego, jednak nie mniej niż 65 zł – za stopień naukowy doktora.
2. Pracownikowi posiadającemu jednocześnie określony stopień i tytuł naukowy pracodawca ustala i wypłaca tylko jeden dodatek w wyższej wysokości.
3. Dodatek jest wypłacany w terminie wypłaty wynagrodzenia, począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło udokumentowanie uprawnień.

§ 7.

Wysokość dodatków, o których mowa w art. 88 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, pracodawca ustala, uwzględniając rodzaj i charakter wykonywanej przez nich pracy. Dodatki te są wypłacane w terminie wypłaty wynagrodzenia.

§ 8.

1. Pracownikom innym niż wymienieni w art. 99 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, wykonującym pracę w porze nocnej, pracodawca ustala i wypłaca dodatek za każdą godzinę pracy w porze nocnej w wysokości 20 % stawki godzinowej wynagrodzenia zasadniczego. Dodatek ten nie może być niższy niż dodatek ustalony na podstawie art. 1518 § 1 Kodeksu pracy.
2. Godzinową stawkę wynagrodzenia zasadniczego oblicza się, dzieląc miesięczną stawkę wynagrodzenia zasadniczego, wynikającą z osobistego zaszeregowania pracownika, przez liczbę godzin pracy przypadających do przepracowania w danym miesiącu.

§ 9.

1. Kierowcy samochodu osobowego może być ustalone i wypłacane, za jego zgodą, wynagrodzenie ryczałtowe obejmujące poszczególne składniki wynagrodzenia, w szczególności wynagrodzenie zasadnicze, dodatek za pracę w godzinach nadliczbowych oraz dodatek za pracę w porze nocnej, uwzględniające liczbę godzin przypadających do przepracowania w okresie jednego miesiąca, w przypadkach, gdy faktyczny czas pracy kierowcy w poszczególnych miesiącach nie ulega wahaniom i odpowiada liczbie godzin przyjętych do obliczenia wynagrodzenia.
2. Kierowcy, któremu powierzono dodatkowe czynności wykraczające poza zakres jego podstawowych obowiązków, pracodawca ustala i wypłaca dodatek w wysokości do 60% najniższej stawki wynagrodzenia zasadniczego w pierwszej kategorii zaszeregowania określonej w tabeli miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego, stanowiącej załącznik nr 1 do rozporządzenia.
3. Wysokość dodatku, o którym mowa w ust. 2, za wykonywanie poszczególnych czynności pracodawca ustala, uwzględniając rodzaj czynności i ich uciążliwość.

§ 10.

1. Za długoletnią pracę pracodawca wypłaca pracownikowi nagrody jubileuszowe w wysokości:
 - 1) 75 % miesięcznego wynagrodzenia - po 20 latach pracy;
 - 2) 100% miesięcznego wynagrodzenia - po 25 latach pracy;
 - 3) 150% miesięcznego wynagrodzenia - po 30 latach pracy;
 - 4) 200% miesięcznego wynagrodzenia - po 35 latach pracy;
 - 5) 300% miesięcznego wynagrodzenia - po 40 latach pracy.
2. Do okresu pracy uprawniającego do nagrody jubileuszowej wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.
3. W razie równoczesnego pozostawania w więcej niż jednym stosunku pracy, do okresu pracy uprawniającego do nagrody jubileuszowej wlicza się jeden z tych okresów.
4. Pracownik nabywa prawo do nagrody jubileuszowej w dniu upływu okresu uprawniającego do nagrody.
5. Pracownik jest obowiązany udokumentować swoje prawo do nagrody jubileuszowej, jeżeli w jego aktach osobowych brak jest odpowiedniej dokumentacji.
6. Wypłata nagrody jubileuszowej powinna nastąpić niezwłocznie po nabyciu przez pracownika prawa do tej nagrody.
7. Podstawę obliczenia nagrody jubileuszowej stanowi wynagrodzenie przysługujące pracownikowi w dniu nabycia prawa do nagrody, a jeżeli dla pracownika jest to korzystniejsze - wynagrodzenie przysługujące w dniu jej wypłaty. Jeżeli pracownik nabył prawo do nagrody jubileuszowej będąc zatrudnionym w innym wymiarze czasu pracy niż w dniu jej wypłaty, podstawę obliczenia nagrody stanowi wynagrodzenie przysługujące pracownikowi w dniu nabycia prawa do nagrody. Nagrodę oblicza się według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy.
8. W razie ustania stosunku pracy w związku z przejściem pracownika na rentę z tytułu niezdolności do pracy lub emeryturę, pracownikowi, któremu do nabycia prawa do nagrody jubileuszowej brakuje mniej niż 12 miesięcy, licząc od dnia rozwiązania stosunku pracy, nagrodę tę wypłaca się w dniu rozwiązania stosunku pracy.

§ 11.

1. Pracownikowi przechodzącemu na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy przysługuje jednorazowa odprawa w wysokości:
 - 1) jednomiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli był zatrudniony krócej niż 15 lat;

- 2) dwumiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli był zatrudniony co najmniej 15 lat;
- 3) trzymiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli był zatrudniony co najmniej 20 lat.
2. Odprawę oblicza się według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy.
3. Okresy pracy i inne okresy uprawniające do odprawy ustala się według zasad obowiązujących przy ustalaniu okresów uprawniających do dodatku za wieloletnią pracę.
4. Pracownik, który otrzymał odprawę, nie może ponownie nabyć do niej prawa.

§ 12.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 lipca 2011 r. ²⁾

MINISTER ZDROWIA

W porozumieniu:

MINISTER PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

- 1) Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej - zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 216, poz. 1607).
- 2) Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 8 czerwca 1999 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników publicznych zakładów opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 52, poz. 543, z późn. zm.), które utraciło moc z dniem 1 lipca 2011 r. związku z wejściem w życie ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. Nr 112, poz. 654).

© 2011 Ministerstwo Zdrowia

© 2002-2011 Platforma Activeweb Medical Solutions.